

РЕШЕНИЕ

№ 12698

гр. София, 24.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 11.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **2674** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е след изпращане на делото по подсъдност с Определение от 06.03.2024 г. по адм. дело № 2538/2023 г. по описа на Административен съд Варна, което е образувано след като с решение №9964/ 19.10.2023г. по адм.д. № 10854/2022г. на ВАС е отменено Решение №334 от 22.03.2022г. по адм.д. № 885/2021г. по описа на Административен съд Варна. Производството е образувано по жалба на Н. А. Н. против Решение № ЛДЖ-20-7/09.04.2021 г. на инспектор в Инспектората към В., с което е отхвърлена като неоснователна неговата жалба № 26184/26.10.2020 г. и № ЛДЖ-20-7/26.10.2020 г. срещу действията на Прокуратурата на Република България – администратор на лични данни, срещу действията на РП-В. структура с право на достъп до лични данни при администратора на лични данни- Прокуратура на Република България, извършени по пр. пр. 522/2020 г., пр. пр. 2228/2020 г., пр. пр. 4752/2020 г. и пр. пр. 15994/2019 г. по описа на РП-В.. срещу Решение № ППН-01-418/2021 от 26.01.2023 г. на Комисията за защита на личните данни.

Основанието за отмяна на Решение №334 от 22.03.2022г. по адм.д. № 885/2021г. по описа на Административен съд Варна е липсата на административната преписка по Решение № ЛДЖ-20-7/09.04.2021 г. на инспектор в Инспектората към В. и неконституирането на Прокуратурата на Република България като заинтересована

страна по делото. .

С определение от 6.03.2024г. Административен съд [населено място] е конституирал Прокуратурата на Република България като заинтересована страна по делото.

Преписка по Решение № ЛДЖ-20-7/09.04.2021 г. на инспектор в Инспектората към В., с което е отхвърлена като неоснователна негова жалба № 26184/26.10.2020 г. и № ЛДЖ-20-7/26.10.2020 г. срещу действията на Прокуратурата на Република България – администратор на лични данни, срещу действията на РП-В. структура с право на достъп до лични данни при администратора на лични данни- Прокуратура на РБългария, извършени по пр. пр. 522/2020 г., пр. пр. 2228/2020 г., пр. пр. 4752/2020 г. и пр. пр. 15994/2019 г. по описа на РП-В.. срещу Решение № ППН-01-418/2021 от 26.01.2023 г. на Комисията за защита на личните данни е изисквана от ИВСС и е приложена в адм. дело № 2538/2023 г. по описа на Административен съд Варна.

Съдебното производство е образувано по жалба от Н. А. Н. против Решение № ЛДЖ-20-7/09.04.2021 г. на инспектор в Инспектората към В., с което е отхвърлена като неоснователна негова жалба № 26184/26.10.2020 г. и № ЛДЖ-20-7/26.10.2020 г. срещу действията на Прокуратурата на Република България – администратор на лични данни, срещу действията на РП-В. структура с право на достъп до лични данни при администратора на лични данни- Прокуратура на Република България, извършени по пр. пр. 522/2020 г., пр. пр. 2228/2020 г., пр. пр. 4752/2020 г. и пр. пр. 15994/2019 г. по описа на РП-В.. Сочат се основанията на чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК- допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. Сочи се на неправилно обработване на информация при администрирането на преписките. Използвани са личните му данни от една преписка по друга. Неправилно личните му данни са предоставени на трети лица, чрез връчването на постановление за отказ за образуване на наказателно производство.

Моли за отмяна на оспореното решение. В съдебно заседание , редовно призован не се явява и не се представлява .Не се явява и определения по реда на ЗПП служебен защитник.

Ответната страна – инспектор в Инспектората на В. чрез ю.к. М. С. оспорва жалбата.

Заинтересованата страна Прокуратурата на Република България чрез ю.к. М. също оспорва жалбата и пледира за потвърждаване на оспореното решение.

Жалбата е подадена от легитимирана страна, в законоустановения срок и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което следва да се разгледа по същество.

След преценка на събраните в производството доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Началото на производството по чл. 38б от ЗЗЛД е поставено с жалба на Н. А. Н. срещу Районна прокуратура-В., в която се излагат твърдения за допуснати нарушения при

обработване на личните му данни по пр. пр. 522/2020 г., пр. пр. 2228/2020 г., пр. пр. 4752/2020 г. и пр. пр. 15994/2019 г. по описа на РП-В.. Изложени са твърдения, че наблюдаващият прокурор по пр. пр. 522/2020 г. е предоставил изготвената съдебно-психиатрична експертиза по пр. пр. 15994/2019 г. и пр. пр. 2228/2020 г., всички по описа на РП-В.. Излага твърдения за изтичане на лични данни по пр. пр. 15994/2020 г. на други две лица и в изнасяне на информация за поставената му диагноза "налудно разстройство". Твърди, че по пр. пр. 522/2020 г. не са изтрети негова снимка с "биометрични данни / скрийншот от видеоклип" и видеоклип, както и, че по пр. пр. 2228/2020 г. е събирана незаконна информация за него от всички прокурорски преписки, за да предубедят вещото лице психиатър.

Към производството е присъединена за разглеждане в общо производство жалба вх. № 612/25.01.2021 г., изпратена на основание чл. 31, ал. 2 от АПК по компетентност на ИВСС от Комисията за защита на личните данни с решение № ППН-01-310/13.01.2021 г. В жалбата се твърди, че по пр. пр. 15994/2019 г. е нарушено обработването на личните му данни чрез изпращане на постановление за отказ за образуване на наказателно производство до други лица. На последната страница на постановлението има данни за назначена комплексна съдебно-психиатрична и психологическа експертиза по пр. пр. 522/2020 г., по която вещите лица са констатирали, че страда от психично заболяване. С тези действия лицата Д. Д. С. и И. И. С. са узнали за неговото здравословно състояние. Твърди, че тази информация е била използвана неправомерно във връзка с ЧНД 1332/2020 г., с цел да се заблуди съда. Предполага, че данните за здравословното му състояние са разпространени сред органи на МВР.

Административният орган е изпратил жалбите на Н. Н., и е дадена възможност за изразяване на становище. Извършена е справка в Унифициратата информационна система на Прокуратурата на Република България. На 18.01.2021 г. е постъпило становище от административния ръководител-районен прокурор на РП-В..

Инспекторът към Инспектората на Висшия съдебен съвет, след приключване на процеса по събиране и анализиране на доказателства в административното производство е постановил оспореното решение.

Анализът на приложените към материалите по делото доказателства води до установяване на следната фактическа обстановка.

Относно преписка № 522/2020 г. по описа на Районна прокуратура-В.:

Преписката съдържа материалите по досъдебно производство № 87/2020 г. по описа на Трето РУ-В., образувано с постановление от 15.01.2020 г. за престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12, във вр. с чл. 130, ал. 2 от НПК. Установено е, че извършител на деянието е Н. А. Н.. В хода на производството е изготвена съдебно-психиатрична и психологическа експертиза, със заключение, че лицето страда от психично заболяване и към момента на деянието не е разбирал свойството и значението на постъпките си. Поради това наказателното производство по преписката е прекратено на основание чл. 24, т. 1 от НПК с постановление на наблюдаващия прокурор от 03.04.2020 г. След влизане в сила на постановлението прокурорът е изготвил разпореждане за

извършване на проверка и назначаване на експертиза по реда на чл. 427 от НПК.

Относно преписка № 15994/2019 г. по описа на РП-В.:

Образувана е по жалба на Н. Н., с данни за извършено престъпление по чл. 326, ал. 1 от НК. Възложена е проверка на органите на МВР при Второ РУ при ОД на МВР-В.. След постъпване на материалите и постановлението на прокурора при РП-В. е образувана преписка УРИ № 439000-571/2020 г. констатирано е, че в районното управление има образувана и извършена проверка за идентичен случай, със същия жалбоподател. Наблюдаващият прокурор е дал указания за обединяване на двете преписки и проверката да продължи по преписка № 15994/2019 г. Жалбата се отнася за инцидент, възникнал на 09.12.2019 г., около 17, 25 часа на [улица]в [населено място] между Н. А. Н. и Д. Д. С. и И. И. С. . Установено е, че за инцидента е постъпил сигнал и от Д. С.. Наблюдаващият прокурор е преценил, че са налице данни за причинени телесни повреди по смисъла на чл. 130, ал. 1 от НК спрямо Д. Д. С. и И. И. С. . Установено е, че не са налице данни за осъществено друго престъпление от общ характер. Наблюдаващият прокурор е получил разрешение за запознаване с материалите по преписка № 522/2020 г., по която е приета изготвена съдебно-психиатрична и психологическа експертиза, със заключение, че лицето страда от психично заболяване. Получено е разрешение от наблюдаващия прокурор с писмена резолюция от 08.04.2020 г. Преписи от постановлението за отказ да се образува наказателно производство от 10.04.2020 г. са изпратени на Н. Н., Д. С. и И. С..

Относно преписка № 2228/2020 г. по описа на РП-В.:

Образувана е по жалба от Н. Н. с данни за извършено престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК. Постановен е отказ за образуване на досъдебно производство от 05.05.2020 г., с основанията, че се касае за деяние, за което вече е образувано досъдебно производство- ДП № 87/2020 г. по описа на Трето РУ-В., пр. пр. № 522/2020 г. по описа на РП-В.. В сведенията, които са снети по преписка № 2228/2020 г., Н. сам е заявил за изготвената експертиза. Постановлението за отказ за образуване на наказателно производство е изпратено само до него.

Относно преписка № 4752/2020 г. по описа на РП-В.:

Преписката е образувана на 08.04.2020 г. въз основа на материали по преписка № 2228/2020 г. по описа на РП-В. за иниципиране на производство по Закона за здравето, до Районен съд-Варна. Преписката е внесена с искане на основание чл. 157 от Закона за здравето на 09.04.2020 г. в Районен съд-Варна и е образувано ЧНД № 1332/2020 г. по описа на съда. С решение № 699/20.05.2020 г. по делото, съдът е настанил Н. Н. на задължително лечение в Д. в [населено място] на основание чл. 162, ал. 2 от Закона за здравето за срок от три месеца.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По валидността на акта:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по см. на разпоредбата на чл. 38в, ал. 1 от ЗЗЛД– инспектор в Инспектората на Висшия съдебен съвет. Компетентността на органа е предвидена вчл. 38б, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, като изключение от общата компетентност на КЗЛД и на съда, и е свързана с разглеждането на жалба, съдържаща оплаквания във връзка с работата на съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт. Решението е издадено в необходимата писмена форма съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК и не са налице основания за обявяване на неговата нищожност.

По съответствието с процесуални и материалния закон, и целта на закона:

Оспореното решение е постановено в предвидената от АПК писмена форма и съдържа регламентирани в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаването му. В производството по постановяването му е спазена напълно и предвидената в Закона за защита на личните данни процедура.

Жалбата съдържа оплаквания за нарушаване на правата на подалия сигнала по Регламент (ЕС) 2016/679 и по ЗЗЛД при обработване на личните му данни от прокурори при РП-В. при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт (чл. 38б от ЗЗЛД), поради което подлежи на разглеждане по реда на процедурата, предвидена и очертана, в глава седма от ЗЗЛД, тъй като обработването на лични данни е за целите на чл. 42 от ЗЗЛД.

В съответствие с разпоредбата на чл. 38в ал. 2 от ЗЗЛД в административното производство са събрани данни и доказателства, относими към твърдяното нарушение, включително и информация от административния ръководител на Районна прокуратура-В. по всички преписки. При тези констатации съдът намира, че в хода на производството пред административния орган не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да представляват самостоятелни отменителни основания.

В случая безспорно е обстоятелството, че Районна прокуратура-В. е администратор на лични данни в качеството си на публичен орган по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламента, които обработват самостоятелно лични данни за целите на правораздавателната си дейност, регламентирана в Конституцията на Република България, Закона за съдебната власт, ГПК и други нормативни актове. В процеса на обработване на лични данни за изпълнение на правораздавателната си функция по конкретните дела, съдиите имат качеството на лица с право на достъп до личните данни по смисъла на чл. 29 от Регламент (ЕС) 2016/679. Операциите по обработване, които те осъществяват произтичат от действащото законодателство и се извършват под ръководството на администратора, като в този смисъл го обвързват и се отъждествяват с него. Администраторът носи отговорност за спазването на правилата за защита на правата на субектите на данни при обработването на лични данни, извършвано от лицата под негово ръководство.

По смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, към който препраща § 1, т. 1 от

Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни, "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по – специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Същевременно е дадена легална дефиниция на термина "обработване" на лични данни, който обозначава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

По отношение на посочените от жалбоподателя Н. прокурорски преписки се установява следното:

Относно преписка № 522/2020 г. по описа на РП-В. оплакването се свежда до това, че е предоставена информация от наблюдаващия прокурор с писмена резолюция от 08.04.2020 г. на материалите по преписка № 15994/2019 г. по описа на РП-В. за запознаване. В случая е спазена процедурата на чл. 198, ал. 1 от НПК, според която материалите по разследването не могат да се разгласяват без разрешение на прокурора. Обработването на данните на жалбоподателя е законосъобразно, тъй като е било необходимо за упражняване на правомощията съгласно чл. 42 от ЗЗЛД. В случая достъп до личните данни са имали прокурори в РП-В., при изпълнение на законоустановените им задължения и които са лица с право достъп до лични данни.

Неоснователно е и второто възражение на жалбоподателя относно съхранението на веществени доказателства "снимка с биометрични данни и видеоклип". Общите правила за съхраняване на веществени доказателства са регламентирани в Раздел VIII на Правилник за администрацията на Прокуратурата на Република България (ПАПРБ) издаден от Висшия съдебен съвет /обн., ДВ, бр. 106 от 10.12.2013 г., изм. и доп., бр. 58 от 26.07.2016 г., бр. 12 от 6.02.2018 г. /. Съгласно чл. 81, ал. 1 от Правилника на унищожаване подлежат веществените доказателства, за които това е постановено изрично. Преценката дали дадени доказателства следва да се унищожат е в правомощията на наблюдаващия прокурор. При липса на изричен акт за унищожаване на тези веществени доказателства, съхранението им е в съответствие с установените правила и това не е нарушило процедурата по обработване на личните данни на жалбоподателя.

Относно преписка № 15994/2019 г. на РП-В. оплакването се състои в това, че преписи от постановлението за отказ да се образува досъдебно производство от 10.04.2020 г. са връчени на други две лица. Изпращането на преписи на пострадалите от ПТП лица Д. С. и И. С. е извършено в съответствие с разпоредбата на чл. 213 от НПК. Съгласно посочената, прокурорът може да откаже да образува досъдебно производство, за което уведомява пострадалия или неговите наследници, ощетеното юридическо лице и лицето, направило съобщението. Наблюдаващият прокурор е уведомил и другите две лица, тъй като в хода на проверката е установено, че са пострадали от престъпление по чл. 130, ал. 1 от НК. За тях възниква и правото на жалба съгласно чл. 213, ал. 1, изр. второ от НПК и техните права също трябва да бъдат гарантирани. Следва да се посочи, че прокуратурата не е предоставила материали по извършената проверка, а само постановлението за отказ за образуване на наказателно производство, съгласно изискването на чл. 213, ал. 1 от НПК.

Относно преписка № 2228/2020 г. по описа на РП-В. оплакването се състои в това, че при обработването на лични данни е извършено чрез "изтичане на експертиза" от преписка № 522/2020 г. по описа на РП-В. и впоследствие отделяне на материали от преписка № 2228/2020 г. по описа на РП-В. и образуване на нова преписка № 47528/2020 г. по описа на РП-В.. В рамките на извършената проверка по преписката е постановен отказ за образуване на досъдебно производство, с мотиви, че се касае за образувано досъдебно производство- ДП № 87/2020 г. по описа на Трето РУ-В., преписка № 522/2020 г. по описа на РП В.. Самият жалбоподател е заявил, че е изготвена съдебна експертиза по преписка № 522/2020 г. Извършеното обработване на лични данни е законосъобразно и е било необходимо за упражняване на правомощията на компетентен орган по чл. 42 от ЗЗДЛ. Отделянето на материалите по преписка № 2228/2020 г. по описа на РП-В. и образуването им на 08.04.2020 г. под нов номер- преписка № 47528/2020 г. по описа на РП-В., е необходимо с оглед инициране на производство по чл. 157 от Закона за здравето.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган като правомощията на ИВСС произтичат от разпоредбата на чл.17, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, съгласно който И. към Висшия съдебен съвет осъществява надзор и осигурява спазването на Регламент(ЕС) 2016/679, на този закон и на нормативните актове в областта на защитата на личните данни при обработване на лични данни от съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт. Съгласно чл.38б, ал.1 от ЗЗЛД, при нарушаване

на правата му по Регламент(ЕС) 2016/679 и по този закон при обработване на лични данни от съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт и от прокуратурата и следствените органи при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, субектът на данни има право да подаде жалба до инспектората в срок 6 месеца от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му. Според чл.38в, ал.1 от ЗЗЛД, жалбата се разглежда от инспектор, определен на принципа на случайния подбор от главния инспектор.

Спазени са предвидените в чл.59 от АПК общи изисквания за форма и съдържание на административния акт. Същият е издаден в изискуемата писмена форма и съдържа задължителните реквизити, регламентирани в ал.2 на чл.59 от АПК, в т.ч. фактическите и правните основания за издаването му, даващи възможност за упражняване на контрол за законосъобразност от съда и гарантиращи правото на защита на жалбоподателя.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административно производствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Събрани са и са обсъдени относимите доказателства и са изяснени релевантните за случая факти и обстоятелства.

Решението е постановено и при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл.4, т.1 от Регламента, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни”); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Според чл.4, т.2 от Регламента, „обработване на лични данни“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране,

структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В случая тези данни са предоставени на администратори на лични данни, попадащи в категорията на посочените в т.19 съображения при приемането на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОРЗД), за които са приложими разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета в качеството му на също такъв администратор. Според посочената т.19, защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване, както и свободното движение на такива данни, са предмет на специален правен инструмент на Съюза. Следователно настоящият регламент не следва да се прилага за дейности по обработване на лични данни за такива цели. Поради това обоснована се явява преценката на ИВСС, че в случая разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 не се прилагат при обработване на лични данни от съда за посочените цели на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазване от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване, като приложимите правила за защита в случая се съдържат в глава осма от ЗЗЛД.

Съгласно разпоредбата на чл. 58 от ЗЗЛД (нов - ДВ, бр. 17 от 2019 г.), упражняването на правата по чл. 54, 55 и 56 от ЗЗЛД, когато личните данни се съдържат в съдебно решение, документ или материали по дело, изготвени в наказателно производство, не засяга и не може да

противоречи на разпоредбите на НПК.

По силата на чл.145, ал.1 от НПК, Прокуратурата на РБ, като администратор на лични данни чрез своите структури по ЗСВ, каквито са ОП - В. и РП - В. може да изискват и получават книжа и документи, както и да разпорежда на органите на МВР или на досъдебното производство, каквито са ГД „Национална полиция“, Първо и Трето РУП при ОД-МВР-В., на основание и по реда на НПК да изискват и прилагат различни документи към съответните дела и преписки.

Гореизложените съображения мотивират съда, че липсват нарушения от страна на Районна прокуратура -В. в качеството ѝ на администратор на лични данни, на разпоредби на Регламент (ЕС) 2016/679 и респ. на Закона за защита на личните данни. Извършените действия по обработване на личните данни на жалбоподателя са в съответствие с правилата на НПК и Правилник за администрацията на Прокуратурата на Република България, поради което и оспорването на Н. Н. срещу Решение № ЛДЖ-20-7/09.04.2021 г. на инспектор в Инспектората към В., следва да бъде отхвърлено, като неоснователно.

Изводите на административния орган в горния смисъл при вземане на оспорваното решение се споделят изцяло от този съдебен състав.

Предвид изхода на делото, жалбоподателят следва да обезщети ответната страна за сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение. С определение № 1120 от 12.05.2021 г., постановено в производството по адм. дело № 974/2021 г. по описа на Административен съд Варна, жалбоподателят е бил освободен от задължението да заплаща разноски по делото. В конкретният случай от ответната и заинтересованите страни не е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, поради което съдът не дължи произнасяне.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Н. Решение № ЛДЖ-20-7/09.04.2021 г. на инспектор в Инспектората към В., с което е отхвърлена като неоснователна негова жалба вх.№ 26184/26.10.2020 г. ,вх.рег. № ЛДЖ-20-7/26.10.2020 г. срещу действията на Прокуратурата на Република България – администратор на лични данни, срещу действията на РП-В. структура с право на достъп до лични данни при администратора на лични данни - Прокуратура на Република България, извършени по пр. пр. 522/2020 г., пр. пр. 2228/2020 г., пр. пр. 4752/2020 г. и пр. пр. 15994/2019 г. по описа на РП-В..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.